

der skal have hjælp, endnu længere på afstand, fordi hun ved, at hun risikerer at blive undergivet en tvang, hun ikke ønsker, hvis hun henvender sig til det offentlige behandlingssystem. Det ved vi også fra Norge.

Vi var deroppe med Folketingets Socialudvalg for 4-5 år siden, hvor vi spurgte, kan jeg huske, hvad der sker med dem, der ikke ønsker at blive undergivet tvang, om de ikke forsvinder. Og svaret er i sagens natur: Jo.

Dermed risikerer vi at stå med et af de eksempler, hvor man ville ét, men kom til at fremme det stik modsatte. Det synes jeg måske også vi under udvalgsarbejdet skulle kigge lidt nøjere på.

Tak til støtten fra fru Margrethe Vestager, som jeg synes, også med hensyn til nødvendigheden af at etablere en livline til en person, man har tilid til, fik sagt nogle meget rigtige ting. Jeg ser også det her i meget klar forlængelse af det radikale forslag om udvidet fødselsforberedelse og ser frem til, at vi kan tage fat på det i satspuljesammenhæng.

Tak også til fru Line Barfod for støtten, hvor jeg synes, at der i fru Line Barfods bemærkninger også lå noget, der er vigtigt, nemlig at der er et hensyn både til moderen og den gravide. Jeg synes, det bliver et råt menneskesyn, hvis vi ikke i denne her diskussion er optaget af begge, men kun betragter moderen som en, der skal føde og ikke som et menneske i sig selv. Jeg ved godt, at vi spiller om det ufødte barn, men vi spiller også om et andet menneske i denne her diskussion.

Tak til fru Videbæk, som også godt ville overveje, om det her var den rigtige model, eller om der var andre modeller. Det er for os ikke det afgørende. Det afgørende er, at vi under udvalgsarbejdet prøver at lave den analyse, der afklarer, om støtteforløbene i f.eks. 50 tilfældigt udvalgte sager med gravide misbrugere er sådan, at vi synes, at den gravide misbruger reelt får hjælp. Hvis det ikke er tilfældet, hvad er det så, vi har behov for at etablere, for at vedkommende reelt får hjælp?

Der tror jeg, at det her forslag om en støtteperson, der har de kendetegn, at vedkommende både hjælper i med- og modspil, hjælper med at rede det væld af vanskelige spørgsmål ud, man står med, både når man er misbruger og i endnu højere grad, når man er gravid misbruger, og at vedkommende prøver at hjælpe, sådan at også den gravide er sikker på, at her er en person, der ikke har andre hensigter end de hensigter, der

hedder at hjælpe mig, vel vidende at det netop er både i et med- og modspil.

Kl. 15.50

Så tak for debatten, jeg håber, at vi kan bruge udvalgsarbejdet til at besvare nogle af de spørgsmål, som jeg føler ikke var et forsøg på at komme uden om forslaget her, men en reel usikkerhed med hensyn til, hvordan vi bedst løser opgaven.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 179:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre og billigere daginstitutioner m.v.

Af Villy Søvnal (SF) m.fl.
(Fremsat 14/4 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Regeringen har mange gange sagt, at den ønsker at gøre en indsats for at forbedre børnefamiliers vilkår, og vi er i fuld gang.

Dette beslutningsforslag består af en række delforslag, og flere af forslagene har vi allerede drøftet i denne sal. Lad mig henvise til, at der i denne folketingssamling er fremsat flere beslutningsforslag, som ligner nogle af de delelementer, der er med i beslutningsforslaget her.

På det seneste har vi her i Folketinget f.eks. førstebehandlet B 141 om gratis skole- og institutionsmad til alle børn samt B 139 om sikring af reel valgfrihed for børnefamilier gennem garanti for pasningstilbud til børn over 6 måneder; og